

været forsyningssikkerheden. Derfor er det selvfølgelig også en fordel, at vi på naturgasområdet har tilstrækkelig lagerkapacitet.

DONG er endnu ikke færdig med at behandle de forskellige alternativer, der er med hensyn til lagerkapacitet, og man er heller ikke færdig med at vurdere, om der overhovedet er et behov for øget lagerkapacitet. Som politikere har vi derfor en vanskelig balancegang foran os. På den ene side skal vi selvfølgelig se til, at der er lavet nogle ordentlige analyser af de forskellige alternativer, og at vi også har en solid vurdering af, om der overhovedet er et behov for øget lagerkapacitet – med andre ord har vi brug for, at der er et solidt beslutningsgrundlag – og på den anden side skal vi selvfølgelig også undgå, at der er unødigt usikkerhed. Jeg kan godt forstå, at borgerne i Tønder føler sig usikre, for man har nu over lang tid debatteret, om der overhovedet skal være et lager i Tønder.

Hvis vi vejer de forskellige hensyn op over for hinanden, er det altså nødvendigt at have et ordentligt beslutningsgrundlag, men på den anden side er det også vigtigt for os at sørge for, at der ikke er nogen, der føler sig unødigt bekymret. Så jeg vil gerne være med til at opfordre DONG til at speede beslutningsprocessen op om dette mulige lager i Tønder.

Endelig vil jeg til slut sige, at som landspolitikere har vi jo somme tider den ubehagelig opgave at tage nogle afgørelser, som ikke vækker den store lokale jubel. Og der er da ingen tvivl om, at lige meget hvor vi placerer det her lager, vil det give anledning til en eller anden form for usikkerhed.

Vi har et ansvar for at se på økonomien, se på miljøet, se på sikkerheden og ud fra de ting tage stilling til, hvor det er fornuftigt at placere det. Det betyder absolut ikke, at man skal være ligeglad med, hvad folk i et lokalområde mener, men vi skal bare se i øjnene, at somme tider kommer vi af hensyn til fællesskabets interesser til at træffe nogle beslutninger, som er ubehagelige for nogle.

Jan Køpke Christensen (FP):

Så vil jeg sige, at den her beslutning ikke er nødvendig af hensyn til fællesskabets interesser. Det er i hvert fald endnu ikke bevist.

Under denne debat er det mig meget magtpåliggende at tage kraftig afstand fra miljø- og energiministerens fremgangsmåde. Hele fremgangsmåden i denne sag om planerne for dette naturgaslager under eller ved Tønder i det søn-

derjyske har været behandlet med en hovedrysten og arrogance ud over alle grænser, og det ligner normalt ikke energiministeren, vil jeg gerne understrege. Ministeren prøver altså på det her felt på en måske professionel måde at afvise alle tanker om at tage hensyn til netop lokalbefolkningen og kommunalbestyrelsen i Tønder.

Man vil under ingen omstændigheder have dette naturgaslager i Tønder, og det må ministeren nu snart forstå. At ministeren så bliver ved med at lade befolkningen få indtryk af, at der imod dens interesser alligevel skal være et naturgaslager under byen, er ganske enkelt og sagt på en meget pæn måde uacceptabelt.

Hvornår får ministeren den egenskab, der hedder situationsfornemmelse? Er det, fordi ministeren er bange for at tabe ansigt i denne sag? Jeg vil godt advare ministeren, for jeg er bange for, at ministeren går hen og taber hele sit politiske hoved, hvis vi ikke snart får en afgørelse, der er til tøndringernes fordel.

Hvorfor har ministeren ikke for længst taget det flertal, der er bag de forslag, der er fremsat her i dag, til efterretning og ført vores intentioner ud i livet, således at man i det mindste får en afklaring af tøndringernes situation? Som bekendt betyder minister tjener, og derfor er der kun én vej, og det er, når man kan se, flertallet er der, selvfølgelig i god tid at adlyde det flertal frem for at spille Folketingets tid med denne debat, der kunne have været undgået.

Fremskridtspartiet ser helst planerne, som jeg sagde tidligere, skrottet fuldstændigt og hellere i dag end i morgen, men vi må erkende, at det hidtil kun er Enhedslisten og Dansk Folkeparti, der har støttet Fremskridtspartiet i dette forslag, men som jeg ser det efter dagens debat i hvert fald indtil nu, er SF også kommet mere klart på banen i forhold til SF i Sønderjyllands Amt. Der har været et problem mellem de to partier, havde jeg snart sagt, men mellem de to organisationer, nemlig SF i Sønderjyllands Amt og folkegruppen, og det ser ud til at være løst. Det synes jeg er fint, og det skal SF have tak for.

Al denne snak om det nære samfund eller det lokale samfund, som andre partier end Fremskridtspartiet taler om, er åbenbart kun en snak til festlige sammenkomster og vælgermøder i forsamlingshuse, men når målstregen er nået, glemmes alle ideer om, at lokalbefolkningen skal have det afgørende ord; altså at beslutningerne skal tages af lokalbefolkningen.